

పాలపొంగు

రవికి ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయి.

శరీరమంతా క్రొత్త క్రొత్తగా వుంది.

లేచి ఫాను స్పీడు పెంచి వచ్చి పడు కున్నాడు. క్రింద కుషను బెడ్డు. పైన సీలింగు ఫాను. చల్లటి వాతావరణం చక్కటి గదిలో వంటరిగా తను అయిన రవి మనసు ప్రశాంతంగా లేడు. ఫాను గాలికి ఎగురుతున్న వుంగరాల జుట్టు. ఆ జుట్టులాగానే అతని మనసులో గూడా ఉవ్వెత్తున ఆలోచనలు. అలల్లాగా, ఎడతెరిపిలేని గాలి తరంగాల్లాగా, అల్లి బిల్లిగా, గజబిజిగా ఆలోచనలు.

తను తొమ్మిదో తరగతి పరీక్షలు పూర్తిచేశాడు. తను బీదవాడు తండ్రి కష్టపడి చదివించాడు. ఆపైన చదివించడం సాధ్యపడలేదు తనకు చదవాలని ఆరాటం. ఆశానిరాశల మధ్య పోరాటం. చుట్టాల దెప్పిపొడుపులు. ఊరిపెద్దల యీసడింపులు.

అడుగడుగునా ఎదురుచెబ్బులు. అంధ కారంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న తన జీవితంలో తళుక్కున కాంతిరేఖ. తన వూరికి ఐదుమైళ్ళ దూరంలోనే రామారావు. తనని అభిమానించి చదివిస్తానన్నాడు ఆయన బ్లాకు డెవలప్ మెంటు వుద్యోగి. తన తండ్రి స్నేహితుడి కొడుకు. పెళ్ళయి రెండేళ్ళయింది. ఆయనలానే ఆయన భార్య సీతాదేవి గూడా ఎంతో ఆదరంతో చేరదీసింది తనని.

తను మొదట్లో నిరాకరించాడు. పరుల సహాయంతో చదువెందుకునుకున్నాడు. కాని రామారావు ఒప్పుకోలేదు.

“నువ్వు నాకు తమ్ముడులాటివాడివి. ఆపోహలు పెట్టుకొని చదువు పాడుచేసుకునే అవివేకివి కాకు. చక్కగా చదువుకుని మంచి మార్కులు సంపాదించు” అన్నాడు.

“అవునయ్యా! ఆర్థిక యిబ్బందులవల్ల చదువు పాడవరాదు. పరాయివాళ్ళమని మేమిచ్చే చేయూతని నిరాకరించరాదు. చక్కగా చదువుకో.” అంది సీతాదేవి

తను అమాయకంగా తలాడించాడు. అలా క్రొత్త జీవితం ఆరంభమయింది.

తనవట్ల సీతాదేవి, రామారావుల ఆదరం. తనకి తలమునకలుగా ఆశ్చర్యం. మొదట్లో సిగ్గు, బింకం. క్రమంగా అలవాటు. ఎ జన్మలో చేసుకున్న పుణ్యమో, తన చదువు నిరాటంకంగా సాగసాగింది.

రామారావుగారి వూరు రామాపురం. ఆ వూరిలోని సెకండరీ స్కూలులో తను చేరాడు పదవ తరగతిలో. తన వయసు పద్నాలుగు. రోజూ నడుపుకుంటూ— రామారావుగారింటిలో తింటూ—రాత్రి పడుకునేందుకు మాత్రం ఐదు మైళ్ళు నడిచి స్వగ్రామం వెళ్ళేవాడు—కొంచెం కష్టమైనా తనకిష్టమే.

రవి బాధను రామారావు గుర్తించాడు. తన యింట్లోనే వుండమన్నాడు.

ఒక్క సత్సభామే బహు
పరాక్రమవతి అనుచున్నాను! ధీమాతో!

అంతగా కావాలంటే నెలకో, పదిహేను రోజులకో ఒకసారి యింటికి వెళ్ళి రమ్మన్నాడు.

అప్పుట్నుండి రవి రామారావు యింట్లోనే వుండసాగాడు.

పరాయి ఇల్లు. కొత్తచోటు. అయినా తనకే లోటు తెలియలేదు. క్రమంగా కలిసిపోయాడు రామారావుతోనూ, సీతా దేవితోనూ.

సీతాదేవి “మరదిగారూ” అని పిలిచేది. తను గర్వంగా ఫీలయ్యేవాడు. తను “ఏమండీ” అని పిలుస్తుండేవాడు. అలా అంటే బాగులేదని, “వదినా” అని పిలవమనీ చెప్పింది సీతాదేవి!

తన అలాగే చేయసాగాడు.

ఒక మాదిరి యిల్లు రామారావుది. రెండు పడక గదులూ, ఒక డ్రాయింగు రూమా, వంటగది—ఇంటిముందు చిన్న

వసారా, వెనుక ఘూరైన దొడ్డి—కుభ్రంగా వుంటుంది యిల్లు.

ఒక పడకగదిని తనకు కేటాయించి, రామారావు, సీతాదేవి యింకో పడక గదిలో పడుకునేవాళ్ళు. వాళ్ళకి పిల్లలు లేరు.

ఉన్నట్లుండి రాత్రి పూట తనకి నవ్వులూ, గుసగుసలూ వినబడేవి. క్రమంగా సద్దుమణిగేడి—మొదట్లో తను పట్టించుకునేవాడు కాదు—గట్టిగా మనసుని పుస్తకాలమీదకి మళ్ళించేవాడు—క్రమంగా పట్టు సడలింది. అలా వినబడినప్పుడల్లా తను శ్రద్ధగా పదవలేకపోయేవాడు.

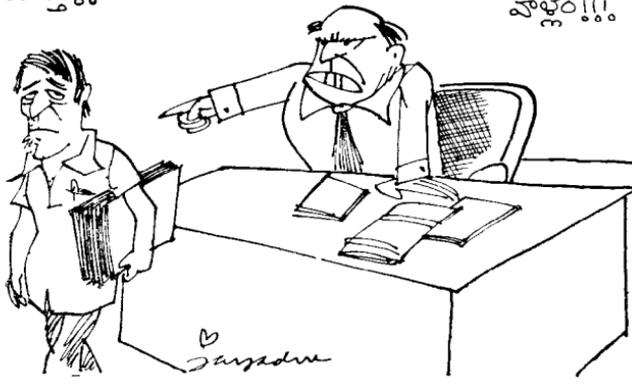
అలా వినబడినప్పుడు గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుని పడుకునేవాడు పుస్తకాలు మూసి.

క్రమంగా అదీ సాధ్యపడలేదు. ఏదో కుతూహలం అతని మనసులో క్రోలం

దిగివస్తే...

వెళ్ళొ! మొట్టం పని సాయంత్రం
 లాగొ స్టూర్లి చెయ్యొ! చెయ్యక
 పోయావో - కుచ్చు డిస్ మిస్
 జూగర్!!

మంతుడొ
 ట్టుపుల్లు యిలాగే
 హాస పెట్టొ!
 వాళ్ళం!!!

కలిగించేది.

తనకు తెలియకుండానే తన కాళ్ళు వాళ్ళ బెడ్ రూంకేసి నడిచేవి. మసక వెలుతుర్లో వాళ్ళిద్దరినీ చూచేవాడు తను. ఎందుకోగాని తన గుండె బరువెక్కినట్లు ఫీలయ్యేవాడు.

ఏవేవో ఆలోచనలు. అర్థంలేని, అర్థం కాని వూహలు చుట్టుముట్టేవి.

రామారావు పుద్వోగం తమాషాగా వుంటుంది. అప్పడప్పుడు ఆయన కేంపులకెళ్ళేవాడు. ఒకసారి రామారావు కేంపుకెళ్ళాడు. ఆ రోజు కుండపోతగా వర్షం స్కూలుకి నెలవిచ్చారు. తను ముద్దగా తడిసి వచ్చాడు. సీతాదేవి గాభరా పడింది గలగలు లోనికి తీసుకెళ్ళింది. టవలుతో శుభ్రంగా తుడిచింది స్టూలు మీద కూర్చోబెట్టి తనమీదకి వంగి తల తుడిచింది. మొదటిసారి తనకేమయిందో

జోర్తి

తెలియలేదు. ఆ రాత్రి నిద్రపోలేదు తను. సీతాదేవి నిద్రపోతున్నప్పుడు పిల్లలాగా పోయి ఎన్నోసార్లు చూచాడు రహస్యంగా.

ఆ మర్నాడే రామారావు వచ్చాడు. స్కూలుకి నెలవుపెట్టి మరీ యింటికి వెళ్ళాడు తను. పది రోజులయినా తిరిగి రాకపోయేసరికి రామారావు వచ్చాడు.

“ఇలా నెలవు పుచ్చుకుని యింట్లో కూర్చుంటే ఎలాగోయ్? పరీక్షలు దగ్గర పడుతున్నాయి. బయల్దేరు పోదాం.”

తండ్రి గూడా వెంటనే పంపించాడు. తనలో ఏదో మార్పు తనకే తెలియని మార్పు.

ఒకసారి తనకి సుస్తిచేసింది. ఇరవై రోజులపాటు జ్వరం విపరీతంగా కాసింది. రామారావు తెచ్చిన మందులు, సీతాదేవి శుశ్రూషలు తను మళ్ళీ మామూలు మనిషయ్యాడు. తను బాగా కోలుకున్నాడు.

ఒక రోజు ఆదివారం తనని తలంటి స్నానం చెయ్యమంది సీతాదేవి.

చిన్నప్పటనుండి తల్లిదండ్రుల గారాబం. తనకు కష్టపడటం ఏమాత్రం చేతకాదు. స్నానాలగదిలో తను అవస్థ పడడం చూచి రామారావు నవ్వసాగాడు.

“ఓయీ! సీతా! మనవాడి తలస్నానం చాలా తమాషాగా వుంది. ఇంకా పిల్లవాడు. పాపం సాయం చెయ్యి. ఇలా చేస్తే వీడి స్నానం సాయంత్రానిగ్గాని పూర్తికాదు. నేను వస్తాను. ఆఫీసుకి త్రైమయింది.” అని పురమాయించాడు.

సీతాదేవి వచ్చింది. తన ఆవస్థకు నవ్వుకుంది. పైట కొంగును నడుము వద్ద దోపి, తనవద్దకొచ్చింది.

ఆమె తల రుద్దుతుంటే, మధ్యమధ్య శరీరం తగలసాగింది. కాని తనకు మాత్రం గిలిగింతలు, చక్కలిగింతలూ. ఏదోలా వుంది.

అలా కొంతకాలం గడిచింది. రోజులు గడిచే కొద్దీ తనలో మార్పు అధికం కాసాగింది. సీతాదేవిగానీ, రామారావు గానీ అదేం గమనించలేదు.

తను మాటిమాటికీ యింటికి వెళ్ళాలనేవాడు. వాళ్ళు ఒప్పుకోలేదు. అక్కడే వుండాలనీ, బాగా చదువుకోవాలనీ అనేవారు.

ఉన్నట్లుండి ఉరిక్కిపడ్డాడు రవి. ఎదురుగా సీతాదేవి!

“చదువుకోకుండా పడుకున్నావేమిటి? మరది గారూ! పరీక్షలెప్పటినుండి?” అంది.

“అఁ ఇంకా నెలరోజుల్లో పరీక్షలు. ఏమిటో యివ్వాళ చదువుకోవాలనిపించ

లేదు వదినా!” నసిగాడు రవి.

“సరే! అయితే పడుకో మరీ!” అని లైటు తీసేసింది సీతాదేవి. చకచకా తన పడకగదికేసి వెళ్ళిపోయింది.

రవి చెమటలు యింకా పెరిగాయి. చెప్పలేని చేతకానితనం. తెలిసీతెలియని వుద్వేగం. ఏదో చెయ్యాలని, ఏమో కావాలని. ఎటూ తేల్చుకోలేని పరిస్థితి.

అప్పటికి రామారావు పట్నం వెళ్ళి వారం రోజులయింది. గవర్నమెంటువారి పిలుపున రెండు నెలలపాటు త్రైనింగుకని వెళ్ళాడు.

ఈ వారం రోజులనుండి తనకేదో బాధ. రాత్రిపూట వున్నట్లుండి మెళకువ వస్తుంది. గుండెనిండా గుబులు. వళ్ళంతా వెచ్చగా వుంటుంది. నుదురుమీద, మెడకింద చెయ్యివేస్తే, కాలిపోయేది. కూజాలో చల్లని నీళ్ళు గడగడా తాగినా చల్లారేదికాదు. అలాగే మగత నిద్ర. మర్నాటి వుదయం వళ్ళంతా నొప్పులుగా, తిమ్మిరిగా తలదిమ్ముగా వుండేది. చిత్రం. తన గురించి తనకే తెలియని విచిత్రం.

రవి లేచాడు. లైటు వేశాడు. పుస్తకం తెరిచాడు. కాని చిక్కుబడిన దారల్లా, అంతుచిక్కని ఆలోచనలు.

ఎంత కష్టపడినా పుస్తకంలోనిది అర్థంకాలేదు. కళ్ళు చూస్తూనే వున్నాయి. కాని ఏమీ కనబడటంలేదు.

రవి పుస్తకం మూసేశాడు. లైటు తీసేశాడు.

మెల్లగా పిల్లిలాగా సీతాదేవి బెడ్ రూం కేసి నడిచాడు. గుమ్మంవద్ద ఒకప్రక్కగా నక్కి నిలబడ్డాడు. కన్నార్పకుండా అలానే చూస్తూ వుండిపోయాడు.

ఎగిరెగిరి పడుతుంది ఆమె ఒళ్ళు. రవి నిక్కరు కదిలింది.

మంచిసీళ్ళకని లేచింది సీతాదేవి. చీకట్లో తప్పుకున్నాడు రవి. ప్రక్కనే వున్న కూణాలో సీళ్ళు వంచుకుంటుంది సీతాదేవి. రవి రహస్యంగా తొంగి చూచాడు. ఆమె ఛాతీ బరువుగా వంగింది. రవి వంటిమీద వెంట్రుకలు నిలబడ్డాయి. గుండెవేగం ఎక్కువయింది.

మంచిసీళ్ళు తాగి, మళ్ళీ పడుకుంది సీతాదేవి లైటు తీసేసి.

తనకి నిద్దరేలేదు. సీతాదేవికి మత్తు నిద్దర. ఎందుకని?

ఉన్నట్లుండి రామా రావు గుర్తు కొచ్చాడు. సీతాదేవి ప్రక్కనే ఆమె కాలు మీద తన కాలేసి...

తనూ అలాగే పడుకుంటే? తప్పా?

ఏమో! తనని అంత ఆస్వాయంగా చూస్తుందిగా వదిన. తప్పులేదు.

రవి మెల్లగా లోనికి నడిచాడు. మందం పక్కనే మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాడు. సీతాదేవిని చూచాడు. ఈ లోకమే తెలియకుండా నిద్రపోతుంది. అలాగే చూడాలనిపించింది.

సీతాదేవి నిద్దర్లోనే అటు తిరిగింది. రవి గూడా పిల్లలాగా ఆ ప్రక్కకు వెళ్ళాడు. ఈసారి సీతాదేవి పైటకొంగు చెదిరింది. కళ్ళప్పగించి చూస్తూంటి పోయాడు రవి.

సీతాదేవి కాళ్ళు కదిలాయి. రవి కళ్ళు కదిలాయి.

రవికేమిటో కొత్తకొత్తగా వుంది. అలాగే వుండిపోయాడు. తనకి తెలియకుండానే సీతాదేవిని తాకాయి రవి చేతి

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

సెక్యు సైప్షలిస్టు డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

మార్వాడి గుడివద్ద; ఫోన్: 551, తెనాలి (ఏ.పి.)

బ్రాంచి: 9-డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు-17.

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ నిద్ర వైద్యము

హస్త ప్రయోగం, అతి సంభోగం వలన అంగము చిన్నదై సంభోగ కాలమందు అకస్మాత్తుగా అంగము కృశించుట, శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము, (ఒక డోస్ తో ఎన్నడూ కని విని ఎరుగనంత పీర్వ సంభవ కలిగి హాయి నిచ్చును. ఆసంతృప్తి చెందు స్త్రీ, పురుషులు వాడతగినది. స్వస్థులు), హెర్నియా (గిలక), కుష్టు, బొల్లి, చర్మవ్యాధులకు పోస్టుడ్యారా కూడా నయం చేయబడును. వరిబీజము (బుడ్డ), మాత్రవ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా నయం చేయబడును. స్వయంగా రండి. ఊయ, ఉబ్బసమునకు

ఉచితం, రండి.

బ్రాంచీలు:—తిరుపతి, నెల్లూరు, గుంటూరులో త్వరలో తెరవబడును.

వేళ్ళు.

సీతాదేవి వులిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచింది. చీర సర్దుకుని గబగబ లేచింది. లైటు వేసింది.

ఎదురుగా దిక్కమొగమేసుకుని రవి:

“నువ్వు ఇంత రాత్రిపూట యిక్కడ కెందుకొచ్చావు?”

“నేను మరి లేదు వదినా

మంచిసీళ్లు .” రవి మాటలలో తడబాటు.

గ్లాసుతో సీళ్ళిచ్చింది సీతాదేవి. గట గట తాగసాగాడు రవి. ఆమె చూచింది. రవి వంటినిండా చెమటలు. నిక్కపొడుచు కున్న జుట్టు. ఆపాదమస్తకం రవిని పరిశీలించింది సీతాదేవి. రవి స్థితి లీలగా అర్థమయింది.

“మంచిసీళ్ళు నీ గదిలో లేవూ?”

V.G.S. GOLDEN GUIDE
Second Edition
A.P.P.S.C. iv Group

రివైజ్డ్ & ఎన్ లాక్వడ్ ఎడిషన్
1976 ఏప్రిల్

600 పేజీలు — వెల రు. 10-00 యి

గెస్ పేపర్స్ విత్ ఆన్సర్స్ మరియు జనరల్ నాలెడ్జి తెలుగు మీడియమ్ అండ్ ఇంగ్లీషు మీడియమ్

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రతి లీడింగ్ షాపుల్లోను దొరుకును. లేదా ప్రతి ఒక్కంటికి రు. 10-00 యి ఎం. ఓ. చేసిన రిజిస్టర్డ్ షోస్టులో పంపబడును.

V. G. S. పబ్లిషర్స్
అనులాపురం-533201.

“ఎంతసేపయింది యిక్కడికొచ్చి?”

“మరి .”

రవి సీళ్ళు నమలడం సీతాదేవి అభి ప్రాయాన్ని బలపరిచింది.

“మంచిసీళ్ళు త్రాగావుగా! నీ గదికి వెళ్ళి వడుకో.” ఆమె కంఠంలో కరుకు దనం తొంగిచూచింది.

కాళ్ళిడ్చుకుంటూ కదిలాడు రవి. అంతదాకా పోయి పూర్తిగా తిరగకనే దొంగతనంగా చూచాడు సీతాదేవిని. ఆమె చూపులతో తన చూపులు కలిసేసరికి అదిరిపడి పరుగెత్తాడు.

సీతాదేవికి మతిపోయినట్లయింది. తను రామారావును గురించి మధురంగా కలలు కంటూ మత్తుగా పడుకుంది. రవి తన గదిలోకి వచ్చి చాలాసేపు వుండి వుండాలి. లేకుంటే అలా బిత్తర పోతాడా?

ఎందుకు జరిగిందిలా?

“ఎందుకూ నీ తెలివితక్కువతనం వల్ల, నీ భర్త అవివేకంవల్ల. ఓ పిల్ల వాడిని చేరడీశామని తృప్తిపడ్డారు మీరు. కాని, అతని వయసు, దానికీతగ్గ మనసు వీటిని గురించి ఆలోచించారా? మీ పరాచి కాలు, సరసాలు బాహుళంగా సాగించు కున్నారు. ఈ యింట్లో మీరిద్దరేకాక మరో ప్రాణి వుందన్న విషయం గుర్తుందా మీకు? ఇది ఎవరి తప్పూ?”

అంతరాత్మ మాటలు విని గుండె పట్టుకుని కూర్చుండిపోయింది సీతాదేవి “నాదే !” అని నిట్టూరుస్తూ.

